

ne skiller, altså om man anerkender, at energipolitik er et internationalt, et europæisk fænomen, eller om man mener, at det er et rent nationalt anliggende.

Kl. 18:02

Formanden:

Der er ikke nogen ønsker om korte bemærkninger, så vi siger tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Johs. Poulsen.

Kl. 18:02

(Ordfører)

Johs. Poulsen (RV):

Lovforslaget udmønter den aftale, der også blev indgået den 21. februar, men af en noget snævre kreds end kredsen i forbindelse med den større energiaftale – i det her tilfælde af regeringspartierne, Dansk Folkeparti og Ny Alliance. Med hensyn til sidstnævnte parti kan man måske undre sig over, at det også valgte at stå på det selskab – forstå det, hvem der vil – i den her sag. Det kan vi ikke få en forklaring på, for de er aldrig nogen sinde i salen for at deltage i debatterne, og derfor er det fuldstændig umuligt at få noget at vide fra Ny Alliance om, hvorfor de gør det, de gør. Men det er selvfølgelig ikke det, der er til debat nu.

Det, der er en kendsgerning, er, at den her snævre aftale er en aftale om, at der åbnes op for muligheden for at bruge betydelig mere kul i afbrændingen på de danske kraft-varme-værker og kraftværker, og at man samlet set kan komme i en situation, hvor man fra dansk side bruger betydelig mere kul end tidligere.

Det er da også et forslag, som modtager en sønderlemmende kritik fra bl.a. Danmarks Naturfredningsforening, NOAH og Greenpeace, som alle sammen siger, at det her er miljømæssigt uforvarsomt.

Jeg opfatter ikke de organisationer som organisationer, der ikke ved, hvad de snakker om. Når de siger, at det her er miljømæssigt uforvarsomt, er det jo naturligvis, fordi det sagtens kunne have været gjort på en helt anden måde, som havde været betydelig mere miljømæssigt forvarsomt end den, man lægger op til med indholdet af det her forslag.

Vi synes fra Det Radikale Venstres side, at det er enormt ærgerligt, at det, der kunne have været mere perspektivrigt i en samlet energiaftale, som havde omfattet den store kreds af partier, desværre skulle brydes på det her punkt, hvor der var et eklatant ønske fra nogle om, at det her skulle gennemføres, altså muligheden for at få betydelig mere kulfabrigering i Danmark.

Jeg tror, at hvis man skal finde motivationen bag, og hvis man virkelig leder, skal man finde den udmærkede sætning frem: Follow the money. Gør man det, vil man få en hel del svar, for det er helt klart, at der er nogle, som får en meget, meget god økonomi ud af, at der nu åbnes op for, at der kan laves øget kulfabrigering på de her store kraft-varme-værker.

Der tror jeg også at man skal finde en del af motivationen. Det, der blot er sørgeligt, er, at der har været et politisk flertal, som har villet følge det ønske fuldt ud, for det, man i realiteten gør i al den snak om nationalt og internationalt perspektiv og alt muligt andet, er jo, at man siger: Vi skal satse yderligere på teknologien i forbindelse med kulfabrigering, og da der alligevel brændes meget kul af rundtomkring i verden, kan vi lige så godt være de bedste til at gøre det, og lad os derfor fortsætte udviklingen i den retning.

Man kunne jo have valgt anderledes. Man kunne sagtens have valgt at sige: Vi vil i stedet for være nogle af de bedste i verden, om ikke de bedste i verden, til at lave central kraft-varme på store værker for ren biomasse. Man kunne godt have besluttet sig for at omstille Skærbækværket fra det nuværende brændsel til et rent biomassefyret værk, så det dermed kunne blive et af verdens største på det område. Man kunne sagtens have valgt anderledes på en række af de her felter.

Vi erkender fra radikal side, at det vil kunne koste en lille smule, marginalt, for forbrugerne i Danmark at foretage sådanne valg i stedet for, men på sigt er vi ikke i tvivl om at det ville have været langt klogere for udviklingen af og viden om miljøteknologier og brændselsteknologier baseret på nogle fornuftige brændsler, som der alligevel i fremtiden vil blive brug for i endnu højere grad i store dele af verden.

Så vi synes, det er ærgerligt, at man har foretaget det her valg fra et snævert flertals side i Folketinget.

Fru Anne Grete Holmsgaard har allerede været inde på, hvad man bruger som argumentation, nemlig EU-kvoteloftet, men som det også er nævnt, har der hidtil været uddelt masser af gratis kvoter, som fuldstændig har gennemhullet argumentationen hidtil. Det bliver der rettet op på i fremtiden, men det er fortsat sådan, at der kan købes meget store kreditter i alle mulige andre sammenhænge, som ikke giver nogen som helst garanti for, at vi rent faktisk får den CO₂-reduktion, der er figenbladet for flertallet